

WayScience

IX Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

«Сучасний рух науки»

WayScience

IX Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

«Сучасний рух науки»

Редакція Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience»

Матеріали подані в авторській редакції. Редакція журналу не несе відповідальності за зміст тез доповіді та може не поділяти думку автора.

Сучасний рух науки: тези доп. ІХ міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 2-3 грудня 2019 р. – Дніпро, 2019. – Т.1. – 751 с.

ІХ міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Сучасний рух науки» присвячена головній місії Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience» – прокласти шлях розвитку сучасної науки від ідеї до результату.

Тематика конференцій охоплює всі розділи Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience», а саме:

- державне управління;
- філософські науки;
- економічні науки;
- історичні науки;
- юридичні науки;
- сільськогосподарські науки;
- географічні науки;
- педагогічні науки;
- психологічні науки;
- соціологічні науки;
- політичні науки;
- інші професійні науки.

платежами по варіаційній маржі, що компенсує курсові витрати сумлінній стороні у випадку примусового закриття позицій неплатоспроможного учасника. Також проблема може бути вирішена шляхом удосконалювання законодавства з легалізації похідних фінансових інструментів на позабіржовому сегменті фінансового ринку, що оперує різницею індексу цін по зустрічних операціях (без постачання фінансового активу). Привабливість біржової торгівлі валютними ф'ючерсними контрактами істотно підвищиться у випадку реалізації ідей щодо створення банківського пула, організаторами якого могли б стати зацікавлені великі українські банки, що мають не тільки певний досвід роботи на строковому ринку іноземних валют, але і підтримують довірчі відносини. Учасники такого банківського пула стають власниками ексклюзивного права укладати угоди в торговельній системі, технічну і технологічну підтримку якої зможе здійснювати валютна біржа.

Тематика: Історичні науки

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Камаралі Світлана Євгенівна

Університет державної фіскальної служби України, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права

Дослідження організаційно-правових основ фінансово-економічної діяльності уряду Української Держави і сьогодні актуально для подолання проблем становлення національної економіки, торгівлі, побудови тривкої фінансової системи. Їх творче використання може стати ефективним при виробленні засад сучасної господарчої політики держави.

Уряду Гетьмана П.П. Скоропадського у спадщину залишилася, скинута майже до феодального рівня промисловість і торгівля. Економічну ситуацію ускладнювала залежність Української Держави від торгових зобов'язань Брест-Литовського договору із Німеччиною та Австро-Угорщиною, виконання економічних зобов'язань відносно Центральних Держав виступало гарантом існування самостійної України.

Для керування торгівлею уряд зформував коаліційний «Комітет для зовнішньої торгівлі», перетворений у «Торгову Раду». До її складу увійшли представники уряду, торгово-промислових сфер, а також Центральних Держав. «Торгова Рада» займалась питаннями імпорту та експорту, а також внутрішньої торгівлі.

В рамках зазначеної політики, гетьманський уряд запровадив монополії. Перш за все, цукрової, як фундаменту забезпечення фінансової системи держави. Другою стала монополія на зернові, наступною – горілчана. З часом, державна монополія поширилась на виробу важкої промисловості. Для проведення організаційної роботи з питання монополії на засіданні Ради Міністрів 3 травня 1918 року було вирішено скласти відповідні комісії [2]. З запровадженням монополії на цукор гетьман затвердив «Закон про підвищення постійних цін і продажних монопольних цін на цукор». 17 травня 1918 року у складі міністерства продовольчих справ з відділів «Центроцукор», «Засівплоща» та відділу «Поставки» було створено нову установу – «Комісію з справ цукру». З метою підтримки галузі 30 травня 1918 р. було видано закон про фінансування її шляхом короткотермінових позичок [3, 4]. Ці заходи мали забезпечити стабільний розвиток цукрової компанії.

Турбуючись про лад і спокій серед підприємців український уряд видав закон від 14 червня 1918 р. «Про право на врожай на території Української Держави». Згідно з яким врожай буряків, посіяних на власній чи арендованій землі цукрових заводів віднині належав їм незалежно від того, на яких засадах ці дії були проведені [4].

Особливу увагу уряд приділяє галузі, безпосередньо пов'язаній з цукровою промисловістю – горілчаній. Її розвиток мав велике значення і в справі відбудови національної фінансової системи. На той час горілчані продукти виступали своєю «натуральною валютою» внутрішнього і зовнішнього ринків. Міністерство фінансів складало план відродження винокурної промисловості і торгівлі горілчаними напоями. Робота почалась із затвердження 9 травня 1918 р. гетьманом закону «Про дозвіл винокуріння з кормової патоки». 30 травня 1918 р. в Києві на з'їзд керівників акцизних зборів визнавалась необхідність та був схвалений план організації горілчаної монополії. Але промисловці виказали занепокоєність тим, що покриття державних витрат вирішується «п'яним бюджетом». За їхньою ініціативою встановлювались норми споживання горілки. В довершення роботи підприємців, було створено «Товариство винокурених заводчиків». На підставі волі підприємців 31 липня гетьман затвердив закон про відновлення горілчаної монополії. Міністерство фінансів терміново виробляло проект необхідних змін «Статуту про скарбовий продаж напоїв», з метою захисту населення від зловживання міцними напоями і покарання за спекуляцію. Результатом двохмісячної напруженої праці стало пробудження до життя більше 70 заводів. Але, відновити показники товарнообігу у горілчаній промисловості довоєнного рівня уряду так і не вдалось. Економічна ситуація ускладнювалась і втручаннями з боку німців. Досить часто, не зважаючи на потреби у сировині українських горілчаних заводів, німецьке командування реквізувало чорну патоку, хоч вона і була оголошена власністю Української Держави.

У зв'язку з новими політичними і економічними умовами, і заради відновлення колишніх показників хлібного виробництва і торгівлі 30 травня 1918 р. у Міністра торгу і промисловості відбулась нарада за участю делегації від Київської Продовольчої Управи. 31 липня Міністерством продовольчих справ було видано «Наказ про тверді ціни на збіжжя та зерновий фураж при переведенні хліба врожаю 1918 року в розпорядження Держави», які

підвищувались у півтори рази. Для проведення «хлібної кампанії» було утворено Державне Хлібне Бюро (далі – Бюро). За Статутом, затвердженим гетьманом П. Скоропадським 17 липня 1918 р. [5], Бюро виступало головним торговим посередником між державою і власниками. Воно повинно було виконувати доручення Міністерства продовольства по справах заготовки, переробки, перевезень, експорту та імпорту хлібних продуктів. Бюро надавались права юридичної особи, порушення її Статуту каралося, якщо не карним чи цивільним судом, то за постановою губернціальних старост – штрафом до 10 тис. крб., або арештом строком до 6-ти місяців.

Встановлення твердих цін на зерно і розцінок на усі виробничі операції позитивно відбилося на стані внутрішнього ринку. І хоча торгові операції проходили під контролем держави, після мертвого періоду почалося поступове пожвавлення.

На зустріч економічним нововведенням уряду, в серпні в Києві зустрілось біля 200-т сільськогосподарських підприємців та торговельників на 1-му Всеукраїнському з'їзді мукомолів. З'їзд гаряче привітав гетьмана та палко обговорював проблеми харчової справи. За ініціативою делегатів було створено Особливий Торговельно-Фінансовий відділ при Раді мукомолів. Він повинен був займатись посильним фінансуванням і організацією заготівлі та переробки зерна. Створення спільного з представниками торгових і промислових сфер органу мало велике значення для підтримки політики гетьмана [6].

Нові труднощі виникли у вигляді антигетьманської агітації на селі, спрямовані на підрив державної політики [1].

Кризова ситуація в торгівельній галузі країни, вимагала від уряду Гетьмана П. Скоропадського виявлення максимуму енергії для відновлення економічного потенціалу. Розбудова правових підвалин економічної політики держави знаходилась у стані формування. Основним джерелом права виступали нормативно-правові акти, що приймались у скоротчені строки. Політика монополізації потребувала пильної уваги і обережності в її впровадженні. Уряд мав вчасно реагувати на змінення стану монополізованих підприємств і

галузей, і відповідно змінювати форми контролю і державно-правової організації.

Список літератури:

1. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.1061. – Оп.1. – Спр. 60. – Арк. 4.
2. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.1064. – Оп.1. – Спр. 6. – Арк. 3.
3. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.1064. – Оп.1. – Спр. 6. – Арк. 140.
4. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.1064. – Оп.1. – Спр. 13(а). – Арк. 74.
5. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.2198. – Оп.1. – Спр. 18. – Арк. 1-43.
6. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України. – Ф.2198. – Оп.1. – Спр. 22. – Арк. 1-59.

Тематика: Економічні науки

ВИКОРИСТАННЯ БАГАТОФАКТОРНИХ МЕТОДІВ У СУЧАСНІЙ СТАТИСТИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Канцедал Ю.А.

Полтавська державна аграрна академія, здобувач вищої освіти за ОПІ
«Облік і оподаткування», тел. 099 318 54 64
kantua01@gmail.com

Рудич А.І.

Полтавська державна аграрна академія, к.е.н., доцент, доцент кафедри
економічної теорії та економічних досліджень, тел. 093 967 61 77
allarudich24@gmail.com

БЕЗУМОВНОГО БАЗОВОГО ДОХОДУ

652

Ілліч О.В., Атаманюк Д.В., Ломброзо В.О. ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ ВРАХУВАННЯМ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ

657

Кайнак В.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТА ЗМІНИ У РЕДАКЦІЇ ІНКОТЕРМС 2020 В УКРАЇНІ

664

Калинюк В.В. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

668

Калініченко З.Д. РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРАВОВІДНОСИН ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

673

Калюх В.В. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВНИХ СУДОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

678

Калюш Л.Е. ВАЛЮТНІ Ф'ЮЧЕРСИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ

683

Камаралі С.Є. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

687

Канцедал Ю.А., Рудич А.І. ВИКОРИСТАННЯ БАГАТО-ФАКТОРНИХ МЕТОДІВ У СУЧАСНІЙ СТАТИСТИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

691

Карабін О.Й., Шуль М.В. ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

695

Карпець-Самолук М.О. ВИКОРИСТАННЯ САПР JULIVI В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ РЕСУРС ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ В СИСТЕМІ ПТНЗ

698

Карпик Ю.А. УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД